

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2676/2565

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ นาย ส. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 271, ป.วิ.อ. มาตรา 158,

พ.ร.บ.จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้า พ.ศ. 2539 มาตรา 26

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.วิ.อ. มาตรา 158 บัญญัติว่า "ฟ้องต้องทำเป็นหนังสือ และมี...(5) การกระทำทั้งหลายที่อ้างว่า จำเลยได้กระทำให้ผิด ข้อเท็จจริง และรายละเอียดเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำนั้น ๆ อีกทั้งบุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องด้วยพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี" คดีนี้โจทก์ บรรยายฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ 10 มิถุนายน 2549 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2550 เวลากลางวันและ กลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ และคุณภาพ อันเกี่ยวกับสินค้า โฆษณา เสนอขาย และขายสินค้าชุดเทิดพระเกียรติเพื่อร่วมเผยแพร่แสดง ความจงรักภักดี "โครงการมหามงคลครองราชย์ 60 ปี หนังสือดี "ชีวิตสมณะ" "พระจิตรลดา" "ซึ่งใน ชุดประกอบด้วย หนังสือดี "ชีวิตสมณะ" "พระจิตรลดา" สายข้อมือ (ริสต์แบนด์) วิดีโอซีดี พระราชนิพนธ์กิจพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระบรมฉายาลักษณ์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สติ๊กเกอร์ "เรารักในหลวง" บัตรถวายพระพร บัตรคาถาเงินล้าน สติ๊กเกอร์ตราสัญลักษณ์ทรงครองราชย์ 60 ปี และพระจิตรลดาหรือพระสมเด็จมหามงคล รุ่นทรง ครองราชย์ 60 ปี (มวลสารจิตรลดา) รวม 9 รายการ บรรจุอยู่ในกล่องเดียวกัน โดยมีการพิมพ์ตรา สัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ติดไว้บนสินค้าดังกล่าว โดยเสนอขายและขายแก่ผู้ซื้อและ ประชาชนทั่วไปในราคาชุดละ 299 บาท ทั้งนี้ เพื่อหลอกลวงให้ผู้ซื้อและประชาชนทั่วไปหลงเชื่อว่ เป็นสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตและจำหน่ายอย่างถูกต้องจาก สำนักราชเลขาธิการ หรือเกี่ยวข้องกับสำนักราชเลขาธิการซึ่งเป็นผู้อนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี อันเป็นความเท็จ ซึ่งความจริงสำนักราชเลขาธิการไม่เคยอนุญาตให้ จำเลยใช้ตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี กับสินค้าดังกล่าว ทั้งนี้ จำเลยแสวงหา ผลกำไรและประโยชน์ให้แก่ตนเองโดยมิชอบ ซึ่งตาม ป.อ. มาตรา 271 บัญญัติว่า "ผู้ใดขายของ โดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพหรือปริมาณแห่ง ของนั้นอันเป็นเท็จ ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษ..." เมื่อพิจารณา จากคำฟ้องของโจทก์ประกอบมาตรา 271 ดังกล่าวแล้ว ในส่วนของการกระทำโดยการหลอกลวง ซึ่งเป็นองค์ประกอบความผิดมาตรา 271 เมื่ออ่านคำฟ้องโดยตลอดแล้ว เห็นได้ว่าโจทก์ได้บรรยาย ระบุการกระทำหรือวิธีการหลอกลวงไว้แล้วว่า จำเลยโฆษณา เสนอขาย และขายสินค้าชุดเทิด พระเกียรติ โดยพิมพ์ตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ติดไว้บนสินค้าดังกล่าว เพื่อ หลอกลวงให้ผู้ซื้อและประชาชนทั่วไปหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดที่ได้รับอนุญาตให้ผลิต และจำหน่ายอย่างถูกต้องจากสำนักราชเลขาธิการ อันเป็นความเท็จ ย่อมทำให้เข้าใจได้ว่าการ หลอกลวงขายของของจำเลยคือการที่จำเลยพิมพ์ตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ลง บนกล่องสินค้า โดยที่รู้อยู่แล้วว่าความจริงมิได้รับอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ในการขาย แต่ทำไป เพื่อหลอกลวงให้ผู้ซื้อหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ขายโดยถูกต้องจาก

สำนักราชเลขาธิการ จึงถือได้ว่าโจทก์บรรยายฟ้องเกี่ยวกับการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำผิดตาม ป.อ. มาตรา 271 พอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีแล้ว นอกจากนี้ข้อเท็จจริงได้ความตามคำให้การจำเลยฉบับลงวันที่ 25 เมษายน 2559 โดยขณะนั้นจำเลยยังไม่มีทนายความว่า จำเลยขอให้การปฏิเสธ เพราะไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา และตามคำให้การของจำเลยฉบับลงวันที่ 2 พฤษภาคม 2559 โดยจำเลยได้แต่งตั้งทนายความในวันดังกล่าวแล้วปรากฏว่า จำเลยขอให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ รายละเอียดจะได้นำสืบพิสูจน์ความบริสุทธิ์ในชั้นพิจารณาต่อไป ซึ่งแสดงว่าจำเลยทราบข้อเท็จจริงและข้อหาตามคำฟ้องแล้ว จึงให้การปฏิเสธ ประกอบกับตามรายงานกระบวนการพิจารณา ลงวันที่ 2 พฤษภาคม 2559 ปรากฏว่า จำเลยแถลงว่าวันนี้ได้แต่งตั้งทนายความเพื่อต่อสู้คดีแล้ว และได้พบปรึกษากับทนายความแล้ว ศาลจึงอ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟัง จำเลยแถลงว่าเข้าใจข้อหาโดยตลอดแล้ว ยืนยันให้การปฏิเสธ ดังนี้ ฟ้องของโจทก์ได้มีการบรรยายเกี่ยวกับการกระทำของจำเลยที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำผิดครบถ้วน พอสมควรที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีแล้ว จึงเป็นฟ้องที่ชอบด้วย พ.ร.บ. จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 26 ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 158 (5)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271, 32, 33 และ 34 ของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 ลงโทษจำคุก 6 เดือน 30 วัน ของกลาง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง ยกคำขอให้รับของกลาง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่าคดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า โจทก์บรรยายฟ้องเกี่ยวกับการกระทำของจำเลยที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำผิดครบถ้วนพอที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีหรือไม่ เห็นว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 บัญญัติว่า "ฟ้องต้องทำเป็นหนังสือ และมี... (5) การกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำผิด ข้อเท็จจริง และรายละเอียดที่เกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำนั้น ๆ อีกทั้งบุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องด้วยพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี" คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ 10 มิถุนายน 2549 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2550 เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ และคุณภาพอันเกี่ยวกับสินค้า โฆษณา เสนอขาย และขายสินค้าชุดเทิดพระเกียรติเพื่อร่วมเผยแพร่แสดงความจงรักภักดี "โครงการมหามงคลครองราชย์ 60 ปี หนังสือดี "ชีวิตสมณะ" "พระจิตรลดา" ซึ่งในชุดประกอบด้วย หนังสือดี "ชีวิตสมณะ" "พระจิตรลดา" สายข้อมือ (ริสต์แบนด์) วิดีโอซีดีพระราชกรณียกิจพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สติ๊กเกอร์ "เรารักในหลวง" บัตรถวายพระพร บัตรถวายเงินล้าน สติ๊กเกอร์ตราสัญลักษณ์ทรงครองราชย์ 60 ปี และพระจิตรลดาหรือพระสมเด็จมหามงคล รุ่นทรงครองราชย์ 60 ปี (มวลสารจิตรลดา) รวม 9 รายการ บรรจุอยู่ในกล่องเดียวกัน โดยมีการพิมพ์ตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ติดไว้บนสินค้าดังกล่าว โดยเสนอขายและขายแก่ผู้ซื้อและประชาชนทั่วไปในราคาชุดละ 299 บาท ทั้งนี้ เพื่อหลอกลวงให้ผู้ซื้อและประชาชนทั่วไปหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตและจำหน่ายอย่าง

ถูกต้องจากสำนักกราชเลขาธิการ หรือเกี่ยวข้องกับสำนักกราชเลขาธิการซึ่งเป็นผู้อนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี อันเป็นความเท็จ ซึ่งความจริงสำนักกราชเลขาธิการไม่เคยอนุญาตให้จำเลยใช้ตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี กับสินค้าดังกล่าว ทั้งนี้ จำเลยแสวงหาผลกำไรและประโยชน์ให้แก่ตนเองโดยมิชอบ ซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 บัญญัติว่า "ผู้ใดขายของโดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพคุณภาพหรือปริมาณแห่งของนั้นอันเป็นเท็จ ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษ..." เมื่อพิจารณาจากคำฟ้องของโจทก์ประกอบมาตรา 271 ดังกล่าวแล้ว ในส่วนของ การกระทำโดยการหลอกลวงซึ่งเป็นองค์ประกอบความผิดมาตรา 271 เมื่ออ่านคำฟ้องโดยตลอดแล้ว เห็นได้ว่าโจทก์ได้บรรยายระบุงการกระทำหรือวิธีการหลอกลวงไว้แล้วว่า จำเลยโฆษณาเสนอขาย และขายสินค้าชุดเทิดพระเกียรติ โดยพิมพ์ตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ติดไว้บนสินค้าดังกล่าว เพื่อหลอกลวงให้ผู้ซื้อและประชาชนทั่วไปหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตและจำหน่ายอย่างถูกต้องจากสำนักกราชเลขาธิการ อันเป็นความเท็จ ย่อมทำให้เข้าใจได้ว่าการหลอกลวงขายของของจำเลยคือการที่จำเลยพิมพ์ตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ลงบนกล่องสินค้าโดยที่รู้อยู่แล้วว่าความจริงมิได้รับอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ในการขาย แต่ทำไปเพื่อหลอกลวงให้ผู้ซื้อหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ขายโดยถูกต้องจากสำนักกราชเลขาธิการ จึงถือได้ว่าโจทก์บรรยายฟ้องเกี่ยวกับการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 พอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีแล้ว นอกจากนี้ข้อเท็จจริงได้ความตามคำให้การจำเลยฉบับลงวันที่ 25 เมษายน 2559 โดยขณะนั้นจำเลยยังไม่มีทนายความว่า จำเลยขอให้การปฏิเสธ เพราะไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา และตามคำให้การของจำเลยฉบับลงวันที่ 2 พฤษภาคม 2559 โดยจำเลยได้แต่งตั้งทนายความในวันดังกล่าวแล้วปรากฏว่า จำเลยขอให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ รายละเอียดจะได้นำสืบพิสูจน์ความบริสุทธิ์ในชั้นพิจารณาต่อไป ซึ่งแสดงว่าจำเลยทราบข้อเท็จจริงและข้อหาตามคำฟ้องแล้ว จึงให้การปฏิเสธ ประกอบกับตามรายงานกระบวนการพิจารณา ลงวันที่ 2 พฤษภาคม 2559 ปรากฏว่า จำเลยแถลงว่า วันนี้ได้แต่งตั้งทนายความเพื่อต่อสู้คดีแล้ว และได้พบปรึกษากับทนายความแล้ว ศาลจึงอ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟัง จำเลยแถลงว่าเข้าใจข้อหาโดยตลอดแล้ว ยืนยันให้การปฏิเสธ ดังนี้ ฟ้องของโจทก์ได้มีการบรรยายเกี่ยวกับการกระทำของจำเลยที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดครบถ้วนพอสมควรที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีแล้ว จึงเป็นฟ้องที่ชอบด้วยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) ที่ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษายกขึ้นวินิจฉัยว่า ฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายถึง การกระทำของจำเลยที่เป็นการหลอกลวง เป็นฟ้องที่บรรยายการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 ไม่ครบถ้วนพอที่จะทำให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี จึงเป็นฟ้องที่ไม่ถูกต้อง แล้วพิพากษายกฟ้องนั้น ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไม่เห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น และเนื่องจากโจทก์ฎีกาขอให้พิพากษาลงโทษจำเลยตามคำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศลงมาแล้ว เพื่อมิให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยล่าช้า จึงเห็นสมควรพิจารณาพิพากษาคดีไปโดยไม่ต้องย้อนสำนวนให้ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษาตามอุทธรณ์ของจำเลย

เสียก่อน คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 บัญญัติว่า "ผู้ใดขายของโดยหลอกลวงด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพหรือปริมาณแห่งของนั้นอันเป็นเท็จ ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษ..." คดีนี้ข้อเท็จจริงได้ความจากพยานหลักฐานของโจทก์ว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้องมีการจำหน่ายสินค้าชุดเทิดพระเกียรติเพื่อร่วมเผยแพร่แสดงความจงรักภักดี "โครงการมหามงคลครองราชย์ 60 ปี หนังสือดี "ชีวิตสมณะ" "พระจิตรลดา" ซึ่งในชุดประกอบด้วย หนังสือดี "ชีวิตสมณะ" "พระจิตรลดา" สายข้อมือ (ริสต์แบนด์) วิดีโอซีดีพระราชกรณียกิจพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระบรมฉายาลักษณ์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สติ๊กเกอร์ "เรารักในหลวง" บัตรถวายพระพร บัตรค่าเงินล้าน สติ๊กเกอร์ตราสัญลักษณ์ทรงครองราชย์ 60 ปี และพระจิตรลดาหรือพระสมเด็จมหามงคล รุ่นทรงครองราชย์ 60 ปี (มวลสารจิตรลดา) รวม 9 รายการ บรรจุอยู่ในกล่องเดียวกัน โดยมีการพิมพ์ตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ติดไว้บนสินค้าดังกล่าว เสนอขายและขายในราคาชุดละ 299 บาท โดยได้ความจากพยานโจทก์ปากนายณพลและนางวาทิหญิงอุไรวรรณว่า พยานทั้งสองปากเห็นกล่องสินค้าแบบเดียวกับวัตถุพยานแล้วเห็นว่ามีคุณค่าในการเก็บรักษาเพื่อบูชา และเชื่อว่าน่าจะมีการใช้ตราสัญลักษณ์กับสินค้าโดยได้รับอนุญาตอย่างถูกต้อง พยานจึงรับสินค้าไปจำหน่าย แสดงให้เห็นว่ามีผู้ซื้อสินค้าโดยหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าแบบเดียวกับวัตถุพยาน ซึ่งมีตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ติดอยู่ที่ตัวสินค้า เป็นสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์และจำหน่ายได้โดยถูกต้อง ทั้งที่ความจริงสินค้าดังกล่าวไม่ได้รับอนุญาตจากสำนักราชเลขาธิการให้ใช้ตราสัญลักษณ์ในการผลิตและจำหน่าย จากข้อเท็จจริงดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ที่นำมาใช้กับสินค้าดังกล่าวเป็นสิ่งที่ เป็นสาระสำคัญของสินค้าที่ประชาชนหรือผู้บริโภคใช้ในการตัดสินใจซื้อสินค้า โดยเป็นการ บ่งบอกถึงแหล่งที่มาของสิ่งของที่บรรจุในกล่องสินค้านั้นว่าเป็นสิ่งของที่ได้รับการตรวจสอบจาก สำนักราชเลขาธิการแล้วว่ามีคุณค่าควรแก่การเก็บรักษาไว้เป็นที่ระลึก เนื่องในวโรกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี และอนุญาตให้ติดตราสัญลักษณ์ดังกล่าวลงบนกล่องสินค้าได้โดย ถูกต้องตามกฎหมาย การที่มีบุคคลนำตราสัญลักษณ์ดังกล่าวมาใช้กับสินค้าแล้วขายให้แก่ผู้ซื้อโดยไม่ได้รับอนุญาต ย่อมแสดงถึงเจตนาที่ต้องการให้ผู้ซื้อเข้าใจผิดหรือหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าที่ ได้รับอนุญาตโดยถูกต้อง ย่อมเป็นความผิดฐานขายของโดยหลอกลวงให้ผู้ซื้อหลงเชื่อใน แหล่งกำเนิดของสินค้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า การกระทำ เกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้า ตามฟ้องเป็นการขายของโดยหลอกลวงให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิด แห่งของนั้นอันเป็นเท็จ เป็นการกระทำที่เป็นความผิดตามมาตรา 271 คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณา ต่อไปว่า จำเลยเป็นผู้กระทำความผิดดังกล่าวตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า โจทก์มีพระอธิการชัยรัตน์ เจ้าอาวาสวัดถ้ำหินอนมาเบิกความว่า ภายหลังสำนักราชเลขาธิการมีหนังสือแจ้งอนุญาตให้ใช้ ตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ซึ่งระบุว่าห้ามนำไปใช้ในการโฆษณาหรือ แสวงหาผลประโยชน์อื่นใดทั้งสิ้นแล้ว พระอธิการชัยรัตน์มอบหมายให้จำเลยเป็นผู้ดำเนินการจัด ทำหนังสือ "ชีวิตสมณะ" และจัดสร้างพระผงตามที่ได้รับอนุญาต รวมถึงให้ดำเนินการต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องเพื่อให้งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย การจัดทำหนังสือและพระผงดังกล่าวเพื่อนำไปแจก ให้แก่ผู้มีจิตศรัทธามาฟังการแสดงพระธรรมเทศนาตามหนังสือแต่งตั้งจำเลยดังกล่าวเป็น การมอบหมายให้ไปดำเนินการ ไม่ได้มีการพูดถึงเกี่ยวกับการจัดหารายได้ และโจทก์มีนายนวนร

ญาติของจำเลย มาเบิกความว่า ประมาณปลายปี 2549 ถึงต้นปี 2550 พยานได้รับแจ้งจากจำเลย ว่าจำเลยได้รับอนุญาตให้ผลิตชุดหนังสือ "ชีวิตสมณะ" ซึ่งประกอบด้วยหนังสือ 1 เล่ม สายรัดข้อมือ พระผง ภาพในหลวง สติ๊กเกอร์ และซีดี เป็นต้น อยู่ในกล่อง โดยจำเลยบอกว่าได้รับอนุญาตจาก สำนักราชเลขาธิการให้นำออกจำหน่ายได้ให้พยานช่วยงานในส่วนการประชาสัมพันธ์และ จัดจำหน่าย พยานจึงประสานงานกับบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด โดยนำกล่อง ไปให้ดูและแจ้งว่าจะ จัดจำหน่ายในราคา 299 บาท ซึ่งบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด ตกลงว่าจะจัดจำหน่ายให้ กับโจทก์มี นายวัฒนา หัวหน้าส่วนบริการสินค้าฝากขายบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด มาเบิกความว่า ในเดือน พฤษภาคม 2549 มีผู้มาฝากขายหนังสือ "ชีวิตสมณะ" "พระจิตรลดา" โดยมีหนังสือ ขอความร่วมมือจากจำเลยในฐานะประธานดำเนินการโครงการมหามงคลครองราชย์ 60 ปี หนังสือดี "ชีวิตสมณะ" "พระจิตรลดา" บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือแจ้งตอบรับการรับฝาก จำหน่ายไปยังจำเลย ซึ่งต่อมาจำเลยมีหนังสือตอบรับเงื่อนไขการจัดจำหน่ายการแบ่งรายได้ และการจ่ายเงินค่าสินค้า จากนั้นโครงการของจำเลยได้ส่งชุดหนังสือ รวม 3,000 ชุด มาให้วางจำหน่าย ที่ไปรษณีย์ทั่วประเทศประมาณ 300 แห่ง ในการจำหน่ายจะมีการตัดยอดให้แก่โครงการของจำเลย เป็นรายเดือน และต่อมาได้มีการจัดส่งมาให้วางจำหน่ายอีกประมาณ 5,000 ชุด บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด โอนเงินรายได้ให้แก่โครงการของจำเลยเป็นเงิน 900,000 บาทเศษ จำเลยในฐานะประธาน โครงการได้มอบอำนาจให้นายนวธรเป็นผู้รับเงินจากบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด เห็นได้ว่า คำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งหมดในส่วนนี้เชื่อมโยงสอดคล้องกัน รับฟังได้ว่าจำเลยเป็นผู้ดำเนินการจัดจำหน่ายสินค้าชุดเทิดพระเกียรติเพื่อร่วมเผยแพร่แสดงความจงรักภักดี "โครงการ มหามงคลครองราชย์ 60 ปี หนังสือดี "ชีวิตสมณะ" "พระจิตรลดา" ซึ่งในชุดประกอบด้วย หนังสือดี "ชีวิตสมณะ" "พระจิตรลดา" สายรัดข้อมือ (ริสต์แบนด์) วิดีโอซีดีพระราชกรณียกิจ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สติ๊กเกอร์ "เรารักในหลวง" บัตรถวายพระพร บัตรคาถาเงินล้าน สติ๊กเกอร์ตราสัญลักษณ์ทรงครองราชย์ 60 ปี และพระจิตรลดาหรือพระสมเด็จมหามงคล รุ่นทรงครองราชย์ 60 ปี (มวลสารจิตรลดา) รวม 9 รายการ ที่มีการพิมพ์ตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ติดไว้บนสินค้าดังกล่าว นอกจากนี้ข้อเท็จจริงยังได้ความจากพยานโจทก์ปากนาวาโทหญิงอุไรวรรณ ผู้เคยรับสินค้าไป จำหน่ายต่อ ว่า พยานเคยพบกับจำเลยที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง โดยจำเลยนำเอกสารที่อ้างว่า ได้รับอนุญาตจากสำนักราชเลขาธิการมาให้พยานดู จำเลยยืนยันว่าได้รับอนุญาตโดยถูกต้องและ ได้ความจากพยานโจทก์ปากนายณพล ผู้ซื้อสินค้าจากจำเลยนำไปจำหน่ายต่อ ว่าพยานเคยพบ จำเลยที่สำนักงานของโครงการตามแผนพับโฆษณาที่จัดจำหน่ายชุดหนังสือ "ชีวิตสมณะ" ซึ่งพยาน ได้ขอดูเอกสารว่าได้รับอนุญาตโดยถูกต้องหรือไม่พยานตรวจสอบแล้วเข้าใจว่าจำเลยได้รับอนุญาต โดยถูกต้อง จึงรับไปจำหน่ายต่อ ข้อเท็จจริงในส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ซื้อสินค้าหลงเชื่อว่าสินค้า ได้รับอนุญาตให้ผลิตและจำหน่ายสินค้าดังกล่าวโดยถูกต้องจากสำนักราชเลขาธิการ และเมื่อ พิจารณาพยานหลักฐานโจทก์ทั้งหมดดังกล่าวประกอบทางนำสืบจำเลย ที่จำเลยเบิกความรับว่า จำเลยได้รับมอบหมายจากเจ้าอาวาสวัดถ้ำหมิ่นอนให้เป็นผู้ดำเนินการจัดทำชุดเทิดพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ (รัชกาลที่ 9) ในวโรกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี โดยจัดทำหนังสือ "ชีวิตสมณะ" และพระสมเด็จมหามงคล ซึ่งตามหนังสือแต่งตั้งดังกล่าวมีการอ้างถึง เอกสารหนังสือที่สำนักราชเลขาธิการอนุญาตให้อัญเชิญตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ในการจัดพิมพ์หนังสือของวัดถ้ำหมิ่นอนและแนบท้ายหนังสือแต่งตั้ง โดยจำเลยลงลายมือชื่อ

เป็นผู้รับแต่งตั้งไว้ด้วย และจำเลยยังได้อ้างเอกสารหนังสือที่สำนักราชเลขาธิการอนุญาตให้อัญเชิญตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ดังกล่าวไว้ในหนังสือเรื่องขอประทานพระอนุญาตใช้สถานที่พระอุโบสถวัดบวรนิเวศวิหาร ซึ่งจำเลยเป็นผู้ออกหนังสือและลงลายมือชื่อไว้ในฐานะประธานดำเนินการโครงการมหามงคลครองราชย์ 60 ปี หนังสือดี "ชีวิตสมณะ" "พระจิตรลดา" อีกด้วย ย่อมแสดงว่าจำเลยทราบข้อเท็จจริงอยู่แล้วว่าสำนักราชเลขาธิการอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ได้สำหรับลงพิมพ์ในหนังสือ "ชีวิตสมณะ" เพื่อแจกให้แก่ผู้มีจิตศรัทธามาฟังการแสดงพระธรรมเทศนาเท่านั้น โดยห้ามนำไปใช้ในการโฆษณาหรือแสวงหาผลประโยชน์อื่นใดทั้งสิ้น ดังนี้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า จำเลยขายสินค้า โดยมีเจตนาหลอกลวงให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิดของสินค้านั้นอันเป็นเท็จ จำเลยจึงมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 ตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องนั้น ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงได้ความจากคำเบิกความของจำเลยเกี่ยวกับสภาพความผิดคดีนี้ว่า ภายหลังจำเลยได้รับมอบหมายจากเจ้าอาวาสวัดถ้ำหมิ่นอนแล้ว จำเลยได้ดำเนินการต่าง ๆ ในการจัดทำหนังสือ "ชีวิตสมณะ" และพระผงสมเด็จมหามงคลตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ ซึ่งจำเลยนำเงินที่ได้บางส่วนไปทำบุญแด่วัดถ้ำหมิ่นอน วัดในถิ่นทุรกันดาร และช่วยเหลือประชาชนตามวัตถุประสงค์ของโครงการและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของเจ้าอาวาสวัดถ้ำหมิ่นอนซึ่งข้อเท็จจริงในส่วนนี้มีนายสมบัติ พยานจำเลย มาเบิกความสนับสนุนคำเบิกความของจำเลย และสอดคล้องกับคำเบิกความของพระอธิการชัยรัตน์ เจ้าอาวาสวัดถ้ำหมิ่นอนที่เบิกความว่า วัตถุประสงค์เกี่ยวกับเงินบริจาคของโครงการมหามงคลครองราชย์ 60 ปี หนังสือดี "ชีวิตสมณะ" "พระจิตรลดา" ส่วนหนึ่งเพื่อนำเงินบางส่วนพัฒนาวัดในถิ่นทุรกันดารวัดทางภาคใต้ และช่วยเหลือประชาชน โดยจำเลยได้นำเงินมอบให้แก่วัด 4 ครั้ง รวมเป็นเงิน 122,000 บาท และมีการนำชุดเทิดพระเกียรติไปแจกที่วัดบวรนิเวศวิหาร เพื่อร่วมงานฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ด้วย ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี พฤติการณ์แห่งคดีเกี่ยวกับสภาพความผิดของจำเลยดังกล่าวนี้ว่าจำเลยได้ทำคุณประโยชน์ในการมีส่วนช่วยทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาและอุทิศตนเพื่อช่วยเหลือสังคมอันเป็นเหตุอันควรปรานี โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยรับโทษจำคุกมาก่อน เพื่อให้โอกาสจำเลยกลับตัวเป็นพลเมืองดี จึงเห็นสมควรรอการลงโทษให้แก่จำเลย พิพากษากลับว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 (เดิม) จำคุก 6 เดือน และปรับ 6,000 บาท ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 4 เดือน และปรับ 4,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 (ที่แก้ไขใหม่) หากไม่ชำระค่าปรับ ให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 (ที่แก้ไขใหม่) ธิบของกลาง

องค์คณะ

สุวิชา นาควัชรระ · พิศิษฐ์ สุดลาภา · สิริกานต์ มีจุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2676/2565>